

RESOLUCIÓ

Esports

**DRET A L'ESPORT
CIUTAT EQUITATIVA**

ANTECEDENTS

Objecte de la queixa

En data 2 de juliol de 2026 el ciutadà va presentar una queixa davant aquesta Sindicatura en què exposava el següent:

- Era usuari del Centre Esportiu Municipal (CEM) Piscines Bernat Picornell i soci de la instal·lació des de feia més de vint anys. El centre és gestionat per una empresa concessionària.
- Des de feia aproximadament set estius es registraven problemes recurrents de climatització, tant a la sala de fitness com als vestidors. Segons indicava, durant els mesos de juny a setembre la temperatura a la sala de fitness se situava habitualment entre els 26 °C i els 29 °C, per sobre dels valors que considerava adequats d'acord amb la normativa aplicable a les instal·lacions esportives.
- Havia presentat la primera queixa sobre aquesta qüestió l'any 2019 i la darrera reclamació l'havia adreçat a l'Institut Barcelona Esports (IBE) el 2 de juny de 2026, mitjançant una instància, sense que fins a aquell moment hi hagués rebut cap resposta. Segons explicava, l'any 2019 el centre li havia comunicat que l'avaria de l'equip de climatització de la sala no es podria solucionar fins al setembre, a causa de les dificultats per contractar una empresa especialitzada durant el període estival. Tanmateix, afirmava que aquest problema s'havia mantingut al llarg dels anys.
- A la zona exterior de la piscina, concretament a l'espai habilitat com a àrea de pícnic, era habitual que algunes persones usuàries hi fumessin. Per acreditar aquest fet, aportava diverses fotografies.
- La piscina de salts romania tancada, malgrat que al web municipal continuava apareixent com una instal·lació en funcionament. Segons indicava, el vas es trobava

ple d'aigua estancada i residual, una situació que generava males olors, afavoria la proliferació de mosquits i podia comportar riscos per a la salubritat de l'espai.

- Una part del personal d'atenció a la consergeria no s'expressava en català i l'atenció es prestava principalment en castellà i en anglès. Algunes d'aquestes persones treballadores també presentaven dificultats de comprensió de la llengua catalana.
- Malgrat que havia traslladat reiteradament aquestes incidències a l'empresa gestora, les respostes rebudes havien estat poc concretes i s'havien limitat a anunciar actuacions o plans de millora que, fins aleshores, no s'havien materialitzat.

Actuacions fetes

La Sindicatura va admetre la queixa a tràmit i en va iniciar l'anàlisi per determinar si s'havien respectat els [drets de la ciutadania](#) i els [principis de bona administració](#).

El dia 12 de juliol de 2026 la Sindicatura es va adreçar a l'[Institut Barcelona Esports](#) per tal de conèixer les intervencions fetes en relació amb la queixa presentada.

Resposta dels òrgans afectats

El dia 31 de juliol de 2026 aquesta Sindicatura va rebre la informació sol·licitada. L'escrit exposa les actuacions municipals dirigides a la millora de la qualitat del servei públic que es presta al CEM.

CONSIDERACIONS

1. Obligació de manteniment del gestor i de supervisió municipal

La gestió del CEM Piscines Bernat Picornell correspon a l'entitat concessionària, que és responsable de la conservació, el manteniment i el funcionament correcte de les instal·lacions, mentre que l'Ajuntament manté les facultats de control i fiscalització pròpies de la titularitat pública del servei.

El plec de la concessió imposa a l'entitat gestora diverses obligacions en matèria de manteniment preventiu i correctiu, conservació de les instal·lacions, elaboració d'un pla de manteniment i acreditació de les inspeccions efectuades. Paral·lelament, l'Ajuntament pot inspeccionar el servei, supervisar el compliment d'aquestes obligacions i requerir les actuacions necessàries per garantir una prestació adequada.

Segons informa l'IBE, aquesta supervisió es duu a terme de forma periòdica mitjançant les comissions tècniques de gestió (CTG), en les quals es revisen l'estat de les instal·lacions, el manteniment fet i la documentació tècnica exigible. En la darrera revisió es van detectar diverses incidències de manteniment, entre les quals hi havia els problemes relacionats amb la climatització, així com altres deficiències que van motivar l'impuls d'actuacions correctores.

En aquest sentit, el Pla director d'instal·lacions i equipaments esportius de Catalunya (PIEC) destaca la necessitat que els equipaments esportius disposin d'un manteniment continuat i d'un pla específic de conservació que garanteixi unes condicions adequades de seguretat, higiene, salut i confort.

També cal tenir en compte que les Piscines Bernat Picornell van ser objecte d'una renovació integral entre els anys 1990 i 1992 amb motiu dels Jocs Olímpics de Barcelona 1992. Es tracta, per tant, d'un equipament reformat fa més de trenta anys i sotmès, a més, a una utilització molt intensa, unes circumstàncies que comporten unes exigències elevades de manteniment i renovació de les instal·lacions i que poden afavorir l'aparició d'avaries o d'elements amb un desgast superior al d'equipaments més recents. Tanmateix, aquesta realitat no eximeix la persona concessionària de les seves obligacions de conservació ni l'Ajuntament de les seves funcions de supervisió, especialment quan les incidències detectades poden afectar les condicions de confort i salut de les persones usuàries.

D'altra banda, de la informació analitzada no se'n desprenen indicis d'una manca de supervisió municipal. Al contrari, consta l'existència d'un sistema de seguiment periòdic i d'actuacions de control sobre l'estat de les instal·lacions. No obstant això, la persistència durant diversos anys d'incidències relacionades amb la climatització obliga a valorar l'eficàcia pràctica de les mesures adoptades per resoldre aquest problema concret d'una manera definitiva.

2. Incidències relacionades amb la climatització

La qüestió principal plantejada per la persona interessada fa referència a la persistència de problemes de climatització, especialment a la sala de fitness, que, segons manifesta, es produeixen des de fa diversos anys.

La documentació aportada per l'IBE acredita que tant l'Ajuntament com l'empresa gestora coneixien aquesta qüestió i que s'havia previst una actuació de renovació dels equips de climatització. També s'informa que la substitució dels equips es va retardar a causa de problemes de subministrament i que finalment els treballs es van iniciar el juliol del 2026.

Aquesta informació permet concloure que l'existència de la incidència era coneguda i que s'han impulsat actuacions encaminades a corregir-la. No obstant això, també és rellevant que la persona usuària hagi denunciat reiteradament la situació des de l'any 2019 sense que el problema s'hagi resolt de manera definitiva.

En aquest sentit, el PIEC estableix que les instal·lacions esportives han de garantir unes condicions ambientals adequades de temperatura, ventilació i humitat, i assenyala expressament que la manca d'aquestes condicions pot tenir repercussions negatives sobre la salut de les persones usuàries.

També disposa que els espais tancats dotats de sistemes de climatització han de complir els requeriments establerts per la normativa tècnica corresponent, especialment pel que fa a l'eficiència energètica i a les condicions ambientals interiors.

D'altra banda, el Reglament d'instal·lacions tèrmiques en els edificis (RITE), expressament citat pel PIEC com a normativa aplicable a les instal·lacions esportives, imposa l'obligació de mantenir les instal·lacions en condicions que garanteixin la qualitat ambiental interior i el confort de les persones usuàries.

Per tant, es constata que durant un període prolongat les persones usuàries han patit unes condicions ambientals que han motivat reclamacions reiterades. Aquesta circumstància posa de manifest la necessitat que gestor i administració titular estableixin uns mecanismes de detecció i resolució més àgils de les incidències que afecten directament les condicions de confort de la pràctica esportiva.

Ara bé, atès que en el moment de la resposta municipal els treballs de renovació dels equips ja s'havien iniciat, la Sindicatura considera que l'Ajuntament ha acreditat l'adopció de mesures dirigides a solucionar la incidència.

3. La piscina de salts

Pel que fa a la piscina de salts, la informació municipal indica que aquesta instal·lació es troba fora de servei des de fa anys i que s'han adoptat mesures de gestió i seguretat diverses, entre les quals el buidatge progressiu del vas, tractaments de desinsectació i el tancament perimetral de l'espai.

Aquestes actuacions posen de manifest que tant l'entitat gestora com l'Ajuntament són coneixedors de la situació i han adoptat mesures per prevenir riscos. Així mateix, cal recordar que la concessió de l'equipament preveia la funcionalitat esportiva d'aquest espai i que el

PIEC exigeix mantenir els equipaments en condicions adequades d'habitabilitat, higiene, seguretat i conservació.

Tot i que de la informació facilitada no se'n desprèn l'existència d'un risc immediat per a la salut o la seguretat, sí que s'evidencia la prolongació en el temps del desús d'una instal·lació esportiva singular. Per aquest motiu, seria convenient que l'Ajuntament definís una previsió més concreta sobre el futur d'aquest espai i les actuacions previstes per regularitzar-lo o, eventualment, recuperar-ne la funció.

4. El consum de tabac en equipaments esportius

La qüestió plantejada s'ha d'analitzar des d'una perspectiva doble: d'una banda, des del compliment estricte de la normativa vigent sobre tabac i, de l'altra, des de les obligacions de gestió i promoció de la salut que corresponen a un equipament esportiu municipal.

La normativa estatal no estableix una prohibició general de fumar en els espais exteriors de les instal·lacions esportives. L'article 7.e de la Llei 42/2010, que modifica la Llei 28/2005, prohibeix fumar a les instal·lacions esportives i als llocs on es duen a terme espectacles públics, sempre que no siguin a l'aire lliure. Per tant, des d'un punt de vista estrictament legal, el consum de tabac a la zona exterior de pícnic de les Piscines Bernat Picornell no constitueix necessàriament una infracció de la normativa estatal.

Ara bé, aquesta constatació no exhaureix les obligacions que deriven de la naturalesa pública de l'equipament. El Conveni marc de l'OMS per al control del tabac estableix que els poders públics han d'adoptar mesures per protegir la població de l'exposició al fum del tabac i per prevenir l'inici del consum, especialment entre infants i joves. Aquestes directrius han inspirat polítiques públiques progressivament més restrictives respecte del tabaquisme.

En l'àmbit municipal, cal tenir en compte que les instal·lacions esportives municipals constitueixen espais especialment vinculats a la promoció de la salut, els hàbits de vida saludables i l'activitat física. L'article 103.3.f de la Carta municipal de Barcelona atribueix a l'Ajuntament competències en matèria de promoció de la salut, prevenció de malalties i control sanitari dels espais de convivència humana, incloses les àrees d'activitats físicoesportives.

Així mateix, el Reglament de les instal·lacions esportives municipals de Barcelona imposa el deure de complir les normes higièniques i sanitàries i atribueix a les entitats gestores l'obligació de respectar les condicions que estableixen els plecs de concessió i les normes internes de funcionament de cada equipament.

En aquest sentit, són especialment rellevants els anteriors pronunciaments de la Sindicatura de Greuges de Barcelona en matèria d'espais esportius lliures de fum. Tant en l'actuació d'ofici núm. 210F000021¹ com en resolucions posteriors la Sindicatura ha defensat que els equipaments esportius municipals han d'avançar cap a la prohibició efectiva del consum de tabac en tot el recinte, inclosos els espais exteriors, especialment per la funció educativa i preventiva que tenen respecte de la infància i l'adolescència. Aquest posicionament encara pren més força si es té present la prohibició de consumir productes de tabac a les platges de Barcelona, imposada per l'Ajuntament des de l'any 2022 mitjançant la modificació de l'Ordenança sobre l'ús de les vies i els espais públics de Barcelona (OUVEP, article 10.6).

De fet, segons la informació facilitada per l'Institut Barcelona Esports en el marc d'aquella actuació, les noves concessions esportives municipals ja incorporen clàusules que prohibeixen fumar a tot el recinte, inclosos els espais a l'aire lliure. Aquest criteri posa de manifest una orientació municipal clara orientada a consolidar les instal·lacions esportives municipals com a espais lliures de fum.

Per tant, encara que els fets denunciats no permetin concloure necessàriament l'existència d'un incompliment de la normativa estatal sobre tabaquisme, sí que evidencien una possible insuficiència de les mesures de control i sensibilització adoptades per la gestora de l'equipament. La presència habitual de persones fumadores en una zona d'ús compartit del recinte esportiu difícilment és conciliable amb els objectius municipals de promoció de la salut i amb l'evolució de les polítiques públiques en aquesta matèria.

En conseqüència, es considera convenient que l'Ajuntament i l'empresa concessionària continuïn avançant en la implementació efectiva d'espais lliures de fum mitjançant una senyalització adequada, la incorporació expressa d'aquesta prohibició a les normes de funcionament i l'establiment de protocols d'actuació per part del personal de la instal·lació.

5. L'ús del català al Centre Esportiu Municipal

La qüestió dels drets lingüístics presenta una dimensió jurídica diferent i permet efectuar una valoració més exigent respecte de les obligacions que corresponen tant a l'Ajuntament de Barcelona com a l'empresa concessionària que presta el servei.

¹ https://www.sindicaturabarcelona.cat/wp-content/uploads/04_AO-Tabac-a-les-installacions-esportives.pdf

L'article 6 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya estableix que el català és la llengua pròpia de Catalunya i la llengua d'ús normal i preferent de les administracions públiques catalanes. Igualment, els articles 32 i 33 reconeixen el dret de totes les persones a relacionar-se amb les administracions públiques en la llengua oficial que escullin i imposen als poders públics el deure de garantir l'exercici efectiu d'aquest dret.

En el mateix sentit, l'article 4 de la Carta municipal de Barcelona estableix que el català també és la llengua pròpia de l'Ajuntament de Barcelona i imposa al consistori l'obligació de promoure'n l'ús normal.

Aquesta obligació es concreta en el Reglament d'ús de la llengua catalana de l'Ajuntament de Barcelona, expressament aplicable a les empreses que gestionen indirectament serveis municipals mitjançant concessió administrativa. L'article 1.2 disposa que aquestes empreses també es regeixen pels principis del Reglament i que aquesta exigència s'ha de preveure en els plecs i contractes corresponents.

D'acord amb l'article 7 del Reglament, el personal que presta atenció al públic ha d'estar en condicions d'atendre la ciutadania en català, i l'Ajuntament ha de vetllar perquè disposi de les competències lingüístiques necessàries.

Així mateix, l'article 29 estableix que les empreses concessionàries que gestionen serveis públics municipals han d'emprar normalment el català en les seves actuacions, documentació interna i retolació.

Des d'aquesta perspectiva, és rellevant que la mateixa resposta municipal reconegui que una part del personal encara es troba en procés de formació lingüística i que s'estan duent a terme actuacions per millorar la capacitat d'expressió oral en català. Aquest extrem evidencia que l'empresa gestora és conscient que hi ha un marge de millora en aquesta matèria.

Tanmateix, també és cert que la informació municipal afirma que el personal d'atenció al públic entén la llengua catalana i que el servei es pot prestar en aquesta llengua. Si aquesta afirmació es correspon amb la realitat, no es podria concloure, amb les dades disponibles, que hi hagi una vulneració generalitzada del dret d'opció lingüística de les persones usuàries.

Ara bé, la garantia dels drets lingüístics no es pot limitar a la mera comprensió passiva de la llengua catalana. La normativa vigent exigeix que les persones usuàries puguin ser ateses normalment en català i que puguin mantenir-hi la relació oral sense dificultats. El dret d'opció

lingüística implica que sigui l'Administració o l'entitat prestadora del servei qui s'adapti a la llengua escollida per la ciutadania i no a l'inrevés.

En aquest cas, preocupa especialment que la resposta municipal assenyali que els plecs de concessió no incorporin actualment previsions específiques sobre requisits lingüístics. Aquesta absència contrasta amb el que disposa el Reglament d'ús de la llengua catalana de l'Ajuntament de Barcelona, que preveu expressament la incorporació d'obligacions lingüístiques en els contractes administratius i en les relacions amb les empreses concessionàries. Són especialment rellevants els articles 1.2, 4.2, 4.3, 7 i 29 del Reglament.

Per aquest motiu, es valora positivament que els serveis jurídics municipals estiguin revisant els plecs aplicables a les concessions esportives amb la finalitat de reforçar la garantia dels drets lingüístics de la ciutadania. Aquesta actuació és coherent amb el marc normatiu vigent i amb el deure municipal de garantir l'exercici efectiu dels drets lingüístics en tots els serveis de titularitat pública, encara que siguin gestionats indirectament.

En conclusió, no es disposa d'elements suficients per afirmar que s'hagi produït una vulneració sistemàtica del dret a ser atès en català. No obstant això, la informació aportada posa de manifest certes mancances organitzatives que aconsellen reforçar les garanties existents. En particular, cal que els futurs plecs de concessió incorporin, d'una manera expressa, les obligacions lingüístiques vinculades a l'atenció al públic, que es faci un seguiment efectiu del seu compliment i que es garanteixi que tot el personal d'atenció directa disposi d'una competència suficient per atendre oralment les persones usuàries en català, d'acord amb l'Estatut d'autonomia, la Carta municipal de Barcelona i el Reglament d'ús de la llengua catalana de l'Ajuntament de Barcelona.

6. La resposta a la queixa del ciutadà

Finalment, cal analitzar la manca de resposta a la instància presentada per la persona interessada davant l'IBE el dia 2 de juny de 2026.

La mateixa resposta municipal del 31 de juliol de 2026 reconeix que la contestació a la queixa encara no havia estat enviada en el moment en què la Sindicatura va sol·licitar informació, motiu pel qual l'IBE incorpora el text de la resposta que preveia trametre posteriorment.

Des de la perspectiva de la bona administració, la manca de resposta durant diversos mesos a una queixa referida a una incidència coneguda no s'adiu amb els estàndards de qualitat exigibles a una administració pública.

Ara bé, cal valorar positivament que, a requeriment de la Sindicatura, l'IBE hagi elaborat una resposta concreta, hagi informat detalladament de les actuacions executades i hagi explicat les causes que havien provocat el retard en la substitució dels equips de climatització.

Per tant, si bé no s'aprecia una manca d'actuació material davant la incidència denunciada, sí que s'observa una resposta administrativa tardana, que no s'ajusta plenament als principis d'eficàcia, proximitat, bona administració i servei efectiu a la ciutadania que han de regir l'actuació municipal.

DECISIÓ

D'acord amb la Carta municipal de Barcelona, aquesta institució té com a missió defensar els drets i les llibertats de la ciutadania i, amb aquesta finalitat, pot supervisar l'activitat de l'Administració municipal.

Considerats els fets i les normes aplicables, conclou que, en aquest cas, **l'actuació de l'Institut Barcelona Esports** ha estat adequada pel que fa a la supervisió i a les mesures adoptades. Tanmateix, la prolongació d'algunes incidències, incloses les de caràcter lingüístic, i el retard en la resposta a l'interessat constitueixen aspectes clarament millorables.

Per tot el que s'ha exposat, aquesta Sindicatura resol:

- **Recomanar a l'Institut Barcelona Esports** que defineixi una previsió concreta sobre el futur de la piscina de salts, així com les actuacions previstes per regularitzar-la, rehabilitar-la o recuperar-ne eventualment la funció.
- **Recomanar a l'Institut Barcelona Esports** que continuï avançant en la implementació efectiva d'espais lliures de fum, mitjançant una senyalització adequada i la incorporació expressa d'aquesta prohibició en les normes de funcionament de l'equipament.
- **Recomanar a l'Institut Barcelona Esports** que promogui la incorporació, en els plecs futurs de concessió dels equipaments esportius municipals, d'obligacions lingüístiques expressives que garanteixin l'atenció en català a les persones usuàries.

Aquesta resolució es comunicarà a la persona que va formular la queixa i a l'òrgan municipal competent. Per mitjà de l'informe anual d'aquesta Sindicatura, també se'n donarà compte al Plenari del Consell Municipal.

Aquesta resolució s'emmarca dins el compromís de l'Ajuntament de Barcelona amb els objectius de desenvolupament sostenible (ODS), d'acord amb la mesura de govern sobre l'Estratègia d'impuls de l'Agenda 2030. Concretament, es relaciona amb l'objectiu 16.6 "Màxima eficàcia i responsabilitat envers la ciutadania".